ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

26 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5082

ΣΠΙΝΑΛΟΓΚΑ

Ἠθικῶς διάτρητος καὶ κομματικῶς ἀποσκελετωμένη ἐξῆλθεν ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀπὸ τὴν «μάχην» τῆς Βουλῆς. Πρόκειται περὶ πολιτικοῦ τέλους, τὸ ὁποῖον ἡ ἰδία προεκάλεσε. Βεβαίως θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀσχημονοῦσα μὲ τὴν κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπερωτήσεων συζητουμένην πρότασιν περὶ παραπομπῆς εἰς Εἰδικὸν Δικαστήριον τοῦ Προέδρου καὶ τριῶν ὑπουργῶν τῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως. Ὅμως πρὸς τί ; Κατ' οὐσίαν ἡ λῆξις ἐσημάνθη μὲ τὸ πενθήμερον τῆς ὑστερίας διὰ τὴν δυσπιστίαν. Καὶ φυσικὰ δὲν ἐννοοῦμεν τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἀσφαλεστάτην ἐμπιστοσύνην. Ἐννοοῦμεν τὴν κοινὴν περιφρόνησιν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν κατεποντίσθη ὁ οἰκτρὸς λίβελλος τῶν σκευωρῶν. Ἐννοοῦμεν τὴν κοινὴν ἀποστροφήν, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε καὶ τὸν ἐπίλογον τῆς ἐκστρατείας τοῦ ψεύδους. Ἐννοοῦμεν τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, ἡ ὁποία ἠγέρθη μὲ ἐκρηκτικὴν δύναμιν κατὰ τοῦ διασυρμοῦ τῆς τιμῆς καὶ τῆς γαλήνης τῆς Χώρας ἀπὸ τοὺς μυθομανεῖς μιᾶς παρατάξεως, ἡ ὁποία συντηρεῖται θηλάζουσα τὰς ἐπηρμένας μωρίας καὶ τὴν χολήν της. Καὶ αὐτὰ ἔχουν ἀπείρως μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τοὺς οἱουσδήποτε ἀριθμοὺς τῶν κοινοβουλευτικῶν συσχετισμῶν. Διότι βεβαίως τὰ κόμματα, ποῦ θέλουν νὰ ὑπηρετοῦν τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, δὲν ἔχουν ὑπόβαθρον τὰ λογιστικὰ ἀθροίσματα τῶν ψηφοφοριῶν. Ἔχουν τὴν λαϊκὴν συνείδησιν, ὅτι ἐκτελοῦν τὸ καθῆκον των· ὅτι δικαιώνουν τὴν λαϊκὴν ἐντολήν· ὅτι πορεύονται μὲ ὁδηγὸν τὴν καλὴν πίστιν. Συνείδησιν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ λεγόμενον Κέντρον ἀπεδείχθη δραματικῶς ἀνάξιον. Εἶναι θλιβερόν, ἀλλὰ πραγματικόν : Ἡ ἀνυποληψία θὰ παραμείνῃ ἀχώριστος σύντροφός του.

Μανιωδῶς τὴν ἐπεδίωξεν αὐτὴν τὴν ἀναμέτρησιν τὸ Κέντρον. Δὲν ὑπωπτεύετο, ἄραγε, τὴν ἔκβασίν της ; Τὴν ἐγνώριζεν. Ἐπίστευεν ὅμως, ὅτι θὰ ἀπετέλει δι' αὐτὸ ἡ Βουλὴ τὴν προθήκην, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐγοήτευε μὲ τὰ καρυκεύματα τῆς πυρεσσούσης φαντασίας του. Καὶ ἐδῶ ἠπατήθη διὰ μίαν ἀκόμη φοράν. Διότι τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἀπαιτεῖ καθαρὰς καταστάσεις.

Εἶπε, κάποτε, ὁ Γεώργιος Καφαντάρης, ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα, ὅτι ἀνεβαίνει κανεὶς εὔκολα εἰς τὸ βῆμα, δύσκολα ὅμως κατεβαίνει. Καὶ τὸ Κέντρον κατέβηκε κατησχυμένον. Ἀποκεκαλυμμένον. Ρακένδυτον ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιχειρημάτων. Κατέβηκεν ὡς κατάδικος συνωμότης, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένως νὰ ἀνακαλύψῃ ἔξοδον κινδύνου. Καὶ τὴν εὑρῆκε μὲ τὴν ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τῆς λαοκρατίας. Ὁποία ἐντροπὴ ἀνεξιλεώτου παρελθόντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποσιώπησις μέχρι τοῦδε ἰσοδυναμεῖ μὲ ἰδιαιτέρως εὐπρόσδεκτον φιλοφρόνημα!

Ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ ἐπισημοποίησίς της ἦλθον ὡς ἐπιβεβλημένη κύρωσις. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ κοινοβουλευτικοῦ διαλόγου διέπεται ἀπὸ παγίας ἀρχάς, τὰς ὁποίας καμμία πνευματικὴ διαστροφὴ καὶ καμμία σοφιστεία, ἀκόμη καὶ ἡ ἐπιτηδειοτέρα, δὲν εἰμπορoῦν νὰ παραδοῦν ἀτιμώρητε.

Τὰ γεγονότα ἐφωτίσθησαν τώρα ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους. Καὶ τὸ Κέντρον, νησὶς πλέον πολιτικοῦ ἀποτροπιασμοῦ, θὰ παραμείνῃ ἐκεῖ, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἠθικῆς καταδίκης του. Διὰ νὰ προκαλῇ ἐπὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τὴν ἐντύπωσιν, ποῦ προεκάλει ἄλλοτε ἡ Σπιναλόγγα. Καὶ νὰ διδάσκῃ, ποῦ καταντοῦν οἱ δημόσιοι ἄνδρες, ὅταν θεωροῦν ὡς περιττὸν βάρος τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν αὐτοσεβασμόν.

ΤΕΡΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟ 15ΘΗΜΕΡΟΥ ΣΑΛΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ κ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΧΘΕΣ ΜΕΤΑ ΕΠΤΑΩΡΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

θυσιάζω—τονίζει εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεως—καὶ σφαγιάζω ἐμαυτὸν καὶ ρίπτομαι ὡς Ἰωνᾶς εἰς τὴν Θάλασσαν χάριν τῆς κανονικῆς διοικήσεως καὶ ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.—Ἡ ἀπόφασίς του ὑπηγορεύθη—λέγει—ἀπὸ τὸν φόβον μήπως ἀναμιχθῇ ἡ Πολιτεία εἰς τὴν ἐσωτερικὴν σύστασιν τῆς Ἐκκλησίας

ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΤΕΘΗ ΕΝ ΧΗΡΕΙΑ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ

ΚΑΙ ΩΡΙΣΘΗ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ Ο ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ κ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰάκωβος παρητήθη μετὰ δραματικὴν 7ωρον συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἀνακοίνωσις ἐγένετο ἐπισήμως τὴν 5.07' ὥραν ἀκριβῶς, ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπέγραψε καὶ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του.

Ὁ κ. Ἰάκωβος ὑπέγραψε τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεώς του καὶ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀρχιερέων τὸ μετέφερεν εἰς τὸν ἀναμένοντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπουργὸν κ. Κασιμάτην. Ἀμέσως ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπέγραψε τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται ἐν χηρείᾳ ὁ Ἀρχιεπισκοπικὸς θρόνος τῆς Ἑλλάδος, ὁρίζεται τοποτηρητὴς αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ὁ μητροπολίτης Μαντινείας κ. Γερμανὸς καὶ οὕτω ἐτερματίσθη τὸ ἀπὸ 15θημερον προκῦψαν ἐκκλησιαστικὸν θέμα.

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

Τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰακώβου, τὸ ὁποῖον ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ἐκλεγεὶς ὑπὸ θεόθεν ὁδηγηθέντων ἱεραρχῶν τῆς σεπτῆς Ἑλλάδος Προκαθήμενος αὐτῆς Ἱεραρχίας καὶ Ἐκκλησίας, κανονικῶς καὶ νομίμως καὶ ἀναλαβὼν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἐνθρονίσεώς μου τὴν διακυβέρνησιν τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἄγομαι εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ ἤδη προβαίνω εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεώς μου ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, οὐ μέντοι γε τῆς ἀρχιερωσύνης μου, οὐχὶ οἰκείᾳ βουλῇ, ἀλλὰ πολὺ καὶ καταθλιπτικῇ τῆς κυβερνήσεως πιέσει, πρὸς ἀποτροπὴν ἀναμίξεως τῆς Πολιτείας εἰς τὴν ἐσωτερικὴν σύστασιν καὶ διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἀνάμιξιν ὡς ἐκ τοῦ κανονικοῦ συστήματος διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας εὑρισκομένην, θεωρῶ καταστρεπτικὴν καὶ ὀλεθρίαν διὰ τὸ κῦρος καὶ τὴν κανονικὴν αὐτοτέλειαν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἠγάπησα μέχρι λατρείας καὶ ὑπηρέτησα πιστῶς καὶ ἀφωσιωμένως ἐπὶ 44 συναπτὰ ἔτη.

»Θυσιάζω καὶ σφαγιάζω ἐμαυτὸν καὶ ρίπτομαι ὡς Ἰωνᾶς εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῆς κανονικῆς διοικήσεως καὶ ζωῆς τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Ἱεραρχία θὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοθυσίαν μου καὶ ὁλοκληρωτικὴν προσφοράν, μὲ τὴν διάπυρον εὐχὴν ὅπως ἡ Πολιτεία μὴ τολμήσῃ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας.

»Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ τὴν περὶ ἐμοῦ ἀνεξιχνίαστον Αὐτοῦ οἰκονομίαν καὶ δέομαι Αὐτοῦ ὅπως τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ καὶ δὴ τὴν τῆς Ἑλλάδος τοιαύτην, διατηρῇ ἀνωτέραν πάσης ἔσωθεν ἢ ἔξωθεν ἐπερχομένης ἐπιβουλῆς».

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

Τὸ ἱστορικὸν τῆς δραματικῆς παραιτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὴν 10ην π.μ. συνῆλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς ἐξέτασιν τοῦ θέματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ λῆψιν ἀποφάσεων. Εἰς τὴν συνεδρίασιν παρίσταντο καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις εὑρισκόμενοι μητροπολῖται μὴ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου.

Μοναδικὸν θέμα, ὡς γνωστόν, ἦτο ἡ ἀντιμετώπισις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς προθέσεως τῆς κυβερνήσεως ὅπως παρέμβῃ εἰς τὸ θέμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἡ λῆψις ἀποφάσεως διὰ τὴν παραίτησιν ἢ μὴ τοῦ κ. Ἰακώβου.

Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἀνεχώρησαν τῆς συνεδριάσεως οἱ μὴ συνοδικοὶ μητροπολῖται, ἀνερχόμενοι εἰς 15. Ὡς ἐδηλώθη ἐκ μέρους αὐτῶν ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν ὅπως ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ θέματος λάβῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συνεδριάζουσα ἀπὸ τῆς πρωΐας συγκεκροτημένη εἰς σῶμα, ἥτις εἶναι καὶ ἡ μόνη ἁρμοδία.

Ὡς ἐγνώσθη, ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδράσεως ὁ μητροπολίτης Κορινθίας κ. Προκόπιος διέψευσε κατηγορηματικῶς τὰ ἀναγραφέντα ὅτι οὗτος ὑπῆρξε μεσολαβητὴς μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Κυβερνήσεως καὶ ὅτι συνεζήτησε τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ παραίτησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὡμίλησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσε διὰ μακρῶν τὸ ἱστορικὸν τοῦ θέματος καὶ ἐδήλωσεν ὅτι πρὸ τοῦ κινδύνου ἀναμίξεως τῆς Πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πρόθυμος νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἱεραρχίας τὴν παραίτησίν του.

Τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετέσχε καὶ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος κ. Καρμίρης.

Ἡ συνεδρίασις συνεχίσθη κεκλεισμένων τῶν θυρῶν μέχρι τῆς 2ας μ.μ., ὁπότε ἐξῆλθον τοῦ μεγάρου τῆς Ἱ. Συνόδου οἱ μητροπολῖται Κίτρους κ. Βαρνάβας, Ξάνθης κ. Ἀντώνιος καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Κύριλλος, ὡς καὶ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος κ. Καρμίρης, οἱ ὁποῖοι, ἀποτελοῦντες ἐπιτροπὴν τῆς Ἱ. Συνόδου, μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅπου τοὺς ἀνέμενον ὁ ὑπουργὸς κ. Γρ. Κασιμάτης, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ ἀντιπροσωπεία διεβίβασε τὰς ἀπόψεις τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θέματος.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις, διαρκέσασα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Κατ' αὐτήν, ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Κασιμάτης ἐδήλωσε πρὸς τὴν ἀντιπροσωπείαν ὅτι, ἂν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ὑποβάλῃ παραίτησιν, θὰ καταθέσῃ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς κλπ.

Τὴν 2.40 ἡ 4μελὴς ἀντιπροσωπεία ἐπανῆλθεν εἰς τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Ο κ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΑΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΣ ΩΡΑΣ ΥΠΕΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

ΣΟΒΑΡΑ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25. Ὁ παραιτηθεὶς Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰάκωβος τὴν νύκτα ὑπέστη καρδιακὴν προσβολήν. Ἄλλοι ὁμιλοῦν περὶ ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας του καὶ ἄλλοι προσθέτουν ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ Μακαριωτάτου εἶναι σοβαρωτάτη.

Παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς ἐκλήθησαν ἰατροὶ καρδιολόγοι, οἱ ὁποῖοι καὶ διενυκτέρευσαν εἰς τὴν ἐν Κηφισίᾳ διαμονὴν τοῦ παραιτηθέντος Ἀρχιεπισκόπου.

ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥΛΟΥΒΡΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. Ἀργὰ χθὲς τὴν νύκτα ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ περίφημον μουσεῖον τοῦ Λούβρου. Τὸ πῦρ ἐξεδηλώθη εἰς τὸν τέταρτον ὄροφον τοῦ μουσείου, ὁ ὁποῖος τελευταίως ὑπέστη βελτιώσεις. Περίπου 40 πυροσβέσται κατεπολέμησαν τὸ πῦρ. Κατὰ τὰς πρώτας πληροφορίας, δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι προεκλήθησαν ζημίαι εἰς τὰ ἔργα τέχνης.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΣΥΝΔΕΣΙΝ ΕΛΛΑΔΟΣ-Ε.Ο.Κ.

ΑΘΗΝΑΙ, 25. Εἰς τὴν Βουλὴν συνεχίσθη ἀπόψε ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τῆς συμφωνίας, τῆς συνιστώσης σύνδεσιν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν, σχετικῶν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας, ὁμιλῶν, εἶπεν ὅτι ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα ἀνατοποθετεῖ τὸ ὅλον ἑλληνικὸν πρόβλημα ἐντὸς νέων πλαισίων.

«Ἡ κυβέρνησις πιστεύει ὅτι τὰ πλαίσια αὐτὰ εἶναι ἀπείρως εὐνοϊκώτερα ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε δεδομένα. Χαίρει ἡ κυβέρνησις, διότι πρὸς τὴν σύνδεσίν μας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν συμφωνοῦν ὅλα τὰ κόμματα, τὰ ἐκπροσωπούμενα ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ἐκτὸς ἑνός, τῆς ΕΔΑ».

Ἠλιοῦ : Δὲν ἐξεφράσθη ἀκόμη ἡ ΕΔΑ.

Παπαληγούρας : Ἐὰν ἐπρόκειτο ἡ ΕΔΑ νὰ συμφωνήσῃ καὶ αὐτή, θὰ ἤμουν πανευτυχής. Ἀλλὰ συνέβη ἐσεῖς ἀκριβῶς, ὁ ὁποῖος διακόπτετε, νὰ συγγράψετε ἓν βιβλίον, ἐκ τοῦ ὁποίου νομίζω ὅτι δικαιοῦμαι νὰ συναγάγω ὅτι ἡ προσωπική σας τουλάχιστον θέσις, τὴν ὁποίαν δὲν δύναμαι νὰ φαντασθῶ διάφορον τῆς κομματικῆς, εἶναι ὀξέως ἀντίθετος.

«Πράγματι, προσέθεσεν, ἡ σύνδεσις καθιστᾷ δυνατὴν τὴν δημιουργίαν μεγάλων καὶ ἐκσυγχρονισμένων παραγωγικῶν μονάδων. Διανοίγει ἐξαγωγικὰς εὐκαιρίας ὑπὲρ τῶν κλασσικῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς προϊόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἀγροτικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε δὲν ἐξήγοντο. Διανοίγει εὐκαιρίας ἐξαγωγῆς διὰ τὰ βιομηχανικὰ καὶ βιοτεχνικά μας προϊόντα καὶ τοῦτο εἶναι ἰδιαιτέρας σημασίας.

»Θὰ παράσχῃ ἐφηρμοσμένην εὐκαιρίαν ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ μας δυναμικοῦ καὶ θὰ στερεώσῃ τὰς βασίμους ἐλπίδας ὅτι σιγά-σιγά, ἀναπροσαρμοζομένης τῆς ὅλης μας οἰκονομίας καὶ ἀναπτυσσομένης συμφώνως πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ μέτρα, καὶ οἱ Ἕλληνες ἐργάται θὰ ἀπολαμβάνουν ἐκεῖνα τὰ ἀγαθά, ποῦ ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι συνάδελφοι των.

»Εἰς τὸ βάθος καλούμεθα νὰ ἀποδείξωμεν καὶ ὅτι εἴμεθα ἀρκούντως ὥριμοι διὰ νὰ ἀνθέξωμε καὶ εἰς τὸ ψυχρὸν κλῖμα τοῦ οἰκονομικοῦ ρεαλισμοῦ τῶν οἰκονομικῶς προηγμένων χωρῶν τῆς Δύσεως. Ἀπὸ ἡμᾶς κυρίως, ἀπὸ ὅλους μας, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν καὶ τὴν ἡγεσίαν τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ ἕνα ἕκαστον τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων, ἐξαρτᾶται ἐὰν θὰ ἀποδείξωμεν τὴν σύμβασιν ὡς σταθμὸν πρὸς οἰκονομικὰς ἐπιτεύξεις πρωτοφανεῖς ἢ ἀντιθέτως ἂν θὰ γίνῃ ἀρχὴ μεγάλων ὠδίνων.

»Καὶ ὑπάρχουν βάσιμοι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Αἱ προϋποθέσεις εἶναι πολλῶν εἰδῶν. Εἶναι ἰδεολογικαὶ καὶ ψυχολογικαί, εἶναι ὀργανωτικαὶ ἡ τρίτη εἶναι ὑπὸ στενὴν ἔννοιαν οἰκονομικὴ προϋπόθεσις.

»Πιστεύω ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι πολὺ περισσότερον ἰδεολογικόν, ψυχολογικὸν καὶ οἰκονομικόν. Χρειάζεται ἀναπροσαρμογὴ τῆς οἰκονομίας. Χρειάζεται μία οἰκονομικὴ ἐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΔΥΟ ΝΕΑ ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

Η ΧΟΛΕΡΙΚΗ ΕΝΤΕΡΙΤΙΣ ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 25. Δύο νέα κρούσματα εὐλογιᾶς ἐσημειώθησαν χθὲς εἰς Μεγ. Βρετανίαν. Πρόκειται περὶ παιδὸς 12 ἐτῶν καὶ γέροντος 77 ἐτῶν.

ΜΑΝΙΛΑ, 25. Ἐκπρόσωπος τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι 126 ἄτομα ἀπέθανον κατὰ τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδα εἰς Φιλιππίνας, συνεπείᾳ χολερικῆς ἐντερίτιδος, νόσου ὁμοίας μὲ τὴν χολέραν. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι πλέον τῶν 1.600 ἀτόμων ἀπεβίωσαν ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς νόσου τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΙΝ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

ΜΠΑΡΙ, 25. Γεωγραφικὸς χάρτης τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχουν σημειωθῆ ἐγκαταστάσεις ἐκτοξεύσεως π υ ρ α ύ λ ω ν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ἀνεκαλύφθη ἐντὸς τοῦ θαλαμίσκου τοῦ πιλότου τοῦ βουλγαρικοῦ ἀεροπλάνου, τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσε, τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἀναγκαστικὴν προσγείωσιν εἰς Ἰταλίαν. Πάντως, ὡς ἀνεκοίνωσαν ἁρμόδιαι ἀρχαί, ὁ Χάρτης οὗτος δὲν εἶναι ἀκριβής, αἱ δὲ βάσεως ἐκτοξεύσεως πυραύλων εἶναι ἀνύπαρκτοι.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

Η "ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΔΟΣ,, ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΩΝ

(ΤΗΝ 5ην ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1962)

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΙΩΑΝΝ. Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Β'

Ἄς καθορίσωμεν ἐπακριβέστερον τὴν σύνοδον Σελήνης—Ἡλίου. Ἡ εὐθεῖα, ἡ συνδέουσα τοὺς πόλους τῆς Γῆς, δηλαδὴ ὁ ἄξων τῆς Γῆς, προεκτεινομένη νοερῶς τέμνει τὴν οὐράνιον σφαῖραν εἰς δύο σημεῖα, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Πόλοι τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν βόρειον καὶ τὸν νότιον. Ἀπὸ δύο σημεῖα διέρχονται ἄπειροι κύκλοι (ὅπως ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς πόλους τῆς Γῆς διέρχονται οἱ ἄπειροι μεσημβρινοὶ τῆς Γῆς), οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονται ὡριαῖοι κύκλοι. Κάθε λοιπὸν νέαν Σελήνην ποῦ συμβαίνει σύνοδος αὐτῆς μὲ τὸν Ἥλιον, τὰ δύο οὐράνια σώματα διέρχονται ἀπὸ τὸν ἴδιον ὡριαῖον. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ κάθε πλανήτην. Ἡ σύνοδος πλανήτου μὲ τὸν ἥλιον δὲν εἶναι καθόλου σπάνιον φαινόμενον, εἶναι ὅμως ἀρκετὰ σπάνιον τὸ φαινόμενον τοῦτο νὰ συμβῇ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὸν ἴδιον δηλαδὴ ὡριαῖον κύκλον. Οὕτω, μόνον ἀνὰ 19 ἔτη γίνεται σύνοδος Σελήνης—Ἡλίου εἰς τὸν αὐτὸν περίπου ὡριαῖον. Καὶ λέγομεν περίπου διότι, διὰ νὰ ἔχωμεν σύνοδον ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἰδίου ὡριαίου κύκλου, θὰ πρέπει νὰ περάσουν 80 ἑκατομμύρια ἔτη, ἀφ' ὅτου ἔγινε ἡ πρώτη, ἡ ἀρχική. Ἀκριβῶς μάλιστα 80.852.000 ἔτη. Ἐφ' ὅσον περιοριζόμεθα εἰς τὴν προσέγγισιν, λέγομεν ἀνὰ 19 ἔτη γίνεται ἡ σύνοδος τῆς Σελήνης μὲ τὸν Ἥλιον εἰς τὸν αὐτὸν ὡριαῖον τοῦ Οὐρανοῦ. Τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν 19 ἐτῶν, ὀνομάζομεν «κύκλον» τῆς Σελήνης. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς πλανήτας. Σύνοδος Πλανήτου—Ἡλίου εἶναι φαινόμενον συχνάκις ἐπαναλαμβανόμενον, ἀλλὰ σὲ διαφορετικὸν κάθε φορὰ ὡριαῖον. Τὰ δύο ἀεροπλάνα, ποῦ προαναφέραμεν, τὰ ὁποῖα κινοῦνται γύρω ἀπὸ τὴν Γῆν μὲ διαφορετικὰς ταχύτητας, καὶ ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, μετὰ ἀπὸ τὴν πρώτην συνάντησίν των ὑπεράνω τῶν Πατρῶν θὰ συναντηθοῦν ἐκ νέου ἐπάνω ἀπὸ π.χ. τὸ Νέον Δελχί, καὶ τὴν ἑπομένην φορὰν ἐπάνω ἀπὸ τὰς Φιλιππίνας καὶ τὴν μεθεπομένην εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην, μετὰ δὲ ἀπὸ ἕνα πλῆθος περιφορῶν θὰ συναντηθοῦν καὶ πάλιν ὑπεράνω τῶν Πατρῶν. Κάθε συνάντησις εἶναι καὶ μία σύνοδος ἐνῶ ὅταν ἐπανέλθουν ὑπεράνω τῶν Πατρῶν, τότε θὰ ἔχῃ συμπληρωθῆ ἕνας «κύκλος». Οἱ ποδηλάται. ποῦ προαναφέραμεν, οἱ ὁποῖοι κινοῦνται μὲ διαφορετικὰς ταχύτητας, θὰ συναντηθοῦν διὰ πρώτην φορὰν π.χ. πρὸ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, ἀφοῦ θὰ ἔχουν διανύσῃ τὴν περιμετρικὴν ὁδὸν τῆς πλατείας πλειστάκις καὶ συνεχίζοντες τὴν κίνησίν των θὰ συναντηθοῦν διὰ δευτέραν φορὰν π.χ. πρὸ τοῦ κέντρου Σταθάτου, καὶ μετὰ ἀπὸ ἕνα πλῆθος περιφορῶν καὶ συναντήσεων, θὰ συναντηθοῦν καὶ πάλιν πρὸ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, ὁπότε λέγομεν ὅτι συνεπληρώθη ἕνας «κύκλος». Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὁ Ἥλιος καὶ ἕνας πλανήτης, καθὼς φαίνονται νὰ κινοῦνται γύρω ἀπὸ τὴν Γῆν, συναντῶνται πολλὰς φορὰς εἰς διαφόρους ὡριαίους κύκλους, πλὴν ὅμως ἡ συνάντησίς των, εἰς τὸν ἴδιον ὡριαῖον, γίνεται ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὰ ἔτη πάντοτε. Ἡ κάθε συνάντησις εἶναι μία σύνοδος, ἡ συνάντησις ὅμως εἰς τὸν αὐτὸν ὡριαῖον, σημαίνει ὅτι συνεπληρώθη ἕνας «κύκλος» τοῦ πλανήτου.

ΑΥΡΙΟΝ : Τὸ Γ' (καὶ τελευταῖον μέρος)

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Ἡ βασκανία τοῦ χειμῶνα ἄρχισε νὰ λύνεται. Τὰ λουλουδάκια τῆς ἀμυγδαλιᾶς, ἔδωσαν τὸ πρῶτο σινιάλο γι' αὐτό. Τὰ δακρυσμένα ματάκια τοῦ δέντρου ρίχνουν τὰ μαργαριτάρια τους στ' ἀφρωτὸ χῶμα καὶ βουβὰ φτεροκοπήματα, σὰν ἄσπρες πνοές, πιτσιλᾶνε τὸν κάμπο. Ἀνάερο σύννεφο ἡ ἀμυγδαλιά, πολεμάει νὰ διώξῃ τοὺς βαθειοὺς ἐφιάλτες τοῦ χειμῶνα. Ἡ χειροπιασμένες αὐτὲς ἀδερφοῦλες σέρνουν τὸ χορό τους κάτω ἀπ' τὸ γλυκὸ φέγγος τ' οὐρανοῦ καὶ μὲ τὸ λουλουδένιο μεθύσι τους καὶ τὴ λαχτάρα τοῦ κάτασπρου ἀνθοῦ τους, γεμίζουν γέλια τὸν κάμπο.

Καὶ εἶναι εὐδαιμονία ὁλόκληρη νὰ τῆς κυττᾶς νὰ σμίγουν τ' ἀνθόφυλλά τους καὶ νὰ κρατοῦνε μέσα στῆς καρδιές τους ὁλόκληρες κυψέλες. Τ' ἀεράκι, ποὺ ἀνακατεύει τὸν ἄσπρο ἀνθὸ καὶ κάνει τῆς ἀφροκορφὲς νὰ κουνιοῦνται, δίνει τὴν εἰκόνα τῆς ἄσπρης νυχτικιᾶς πάνω σὲ νυφικὸ κρεββάτι. Κι' ἀκόμα λές, πὼς κάποιος μακρόσυρτος ἀναστεναγμὸς βγαίνει ἀπὸ τὰ κατάβαθα τοῦ δέντρου. Καὶ εἶναι σὰν πνοὴ ἀλυσοδεμένη, ποὺ ξελύθηκε ἀπὸ τῆς ματωμένες φτεροῦγες τῆς χειμωνιᾶς. Εἶναι ὁ ξεσυρμένος πόθος, ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὰ λυμένα μαλλιὰ τοῦ δέντρου καὶ τρέχει στὴν ὀνειρεμένη ἀγκαλιὰ τῆς ἄνοιξης.

Τὰ μικρὰ ματάκια ἀδράζουν πρῶτα αὐτὰ τὴ χειμωνιάτικη ζωγραφιὰ καὶ τραβᾶνε τοὺς ἴσκιους του πάνω στὰ κρυφοσάλευτα ὄνειρά τους. Καὶ εἶναι θαῦμα σωστό, τὸ ἄσπρο φάντασμά τους, ὅταν τὸ πέρνουν στὴν ἀγκαλιά τους ἡ χρυσαφένιες ἀχτίδες τοῦ ἥλιου. Αὐτὸς γέρνει στὸν κόρφο τους νὰ κοιμηθῇ καὶ μὲ τὰ φιλιά του, τὰ πρωτοξύπνητα ἄσπρα ματάκια, ρέουν σὰν κάτι ζωντανὸ τὴ λαχτάρα τους καὶ βυθίζουν τὸ δέντρο στὴν ἡδονὴ τῆς φυλλωσιᾶς. Μά, τούτη ἡ φεγγερὴ χαρὰ τοῦ δέντρου, ποὺ ἔχει τόσο δροσερὴ ἀνάσα, ξεδιπλώνει τὴν ἀχτιδένια κόμη του ὅμοια μὲ πέπλο ὑφασμένο μέσα στὴ γλαυκὴ γαλήνη τοῦ οὐρανοῦ. Τὸ κοκκαλιασμένο στῆθος τῆς γῆς μὲ ἀντρίκια ὁρμὴ ξυπνάει πρῶτα—πρῶτα τὴν ἀμυγδαλιὰ καὶ τῆς δίνει τὸν ἐρωτιάρικο καημό, ποὺ κάνει τὸ κορμί της νὰ σπαρταράῃ ὁλάκερο. Τὰ μέλη της εἶναι ἀκόμα λυμένα ἀπὸ τὴ νάρκη τὴ χειμωνιάτικη, μὰ ἡ ἁπαλὴ φεγγοβολιὰ τοῦ καιροῦ τρέχει πάνω της σὰν χάδι ρευστὸ καὶ μαλακώνει τὴν κρύα ἀντάρα τοῦ κορμιοῦ της.

Ἐγὼ τὴν εἶδα τὴν ἀμυγδαλιὰ τὸ δειλινό. Τὴν εἶδα χρυσωμένη μ' ἕνα μάλαμα πορτοκαλί. Ἔτρεχε πάνω της ἕνας ἀχνόρευστος ἀτμός, ὁλόγιεμος σὰν ἀπὸ τὸ ψέμμα κάποιου παραμυθιοῦ. Καὶ ἦταν στρογγυλοπρόσωπη κι' ἀχνὴ μέσα στὸ ἁπαλὸ σβύσιμο ποὺ κυλοῦσε μὲ ἀναγάλλιασμα ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντα. Τώρα σιγὰ—σιγὰ θ' ἀρχίσουν νὰ ξανθαίνουν μὲ τὴ σειρά τους ὅλα τὰ συγγενικά της δέντρα. Ἀγριοαχλαδιὲς καὶ κορομηλιὲς θὰ σμίξουν τὴν ἀχνὴ ρόδινη γλύκα τους καὶ τ' ἄνθη τῆς παρθενιᾶς τους θ' ἁπλώσουνε κορδέλλες γιορτινές, ποὺ θὰ ὑποδεχτοῦνε ὅ,τι φλογοκαίγεται κάτω ἀπὸ τὸ χῶμα. Αὐτὲς πρῶτες ἔρχονται σὰν ἄρπες ἀλαργινὲς μέσα ἀπὸ τὴ μελανὴ νύχτα τοῦ χειμῶνα καὶ κουκουλωμένες στ' ἄσπρο διάφανο ράσο τους, σιγοπατᾶνε κι' ἀνοίγουν τὰ κλειστὰ παράθυρα τοῦ Γενάρη γιὰ νὰ ἰδῇ κι' αὐτὸς τὰ αἰώνια νειᾶτα της.

Καὶ εἶναι τὰ φτερά τους τ' ἄσπρα βγαλμένα ἀπὸ τὸ στῆθος τῆς γῆς, ποὺ τῆς ξαποστέλλει νὰ φυλάξουν βάρδια καὶ νὰ χύσουν πρωκαταβολικά, τὸ μύρο τῆς ἄνοιξης στὸν κόσμο.

ΕΥΑ

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

ΣΜΥΡΝΗ, Η ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Τοῦ κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗ

Δ'

Ἡ Ἰωνικὴ πρωτεύουσα, μεγάλη κοσμοπολίτισσα, τὶς ὧρες τῆς ἀναπαύσεώς της κατέφευγε στὶς περίφημες λέσχες της ὅπου δινόνταν ὡραιότατοι χοροί. Ἀπὸ τὶς μεγαλοπρεπεῖς αἴθουσές τους πέρασαν βασιλεῖς καὶ πρίγκιπες, καθὼς καὶ διάσημες ἑλληνικὲς καὶ διεθνεῖς προσωπικότητες. Στὶς χορευτικὲς συγκεντρώσεις, κατὰ παλαιὸ χρονογράφο, «ἔστιλβαν οἱ ἀδάμαντες, αἱ ἀμφιέσεις καὶ τὸ κάλλος τῶν χορευτριῶν». Ἐπίσης οἱ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις στὴ Σμύρνη ἦσαν ἔντονες. Ζωγραφική, μουσική, γλυπτικὴ καὶ ἰδιαίτερα θέατρο. Πολλοὶ εἶναι οἱ Σμυρναῖοι καλλιτέχνες τῆς σκηνῆς, ποὺ διέπρεψαν ὄχι μόνο στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ στὸ Ἐξωτερικό. Μ' ἔμφυτη τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν τέχνη, ἐργάστηκαν μὲ ζῆλο καὶ ἀφοσίωση γύρω ἀπὸ τὴν ἱερὴ θυμέλη καὶ κατέλαβαν ἐξέχουσα θέση στὴν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου. Σμυρναῖοι ἠθοποιοὶ εἶναι ὁ Σαγιώρ, ἡ Παρασκευοπούλου, ἡ Ξανθάκη, ὁ Οἰκονόμου, ὁ Ἰακωβίδης, ὁ Μυράτ, ὁ Γαβριλήδης, ἡ Κυβέλη, ὁ Γληνός.

Ἐπίσης ἐκλεκτὲς φυσιογνωμίες τῆς λυρικῆς τέχνης καὶ τῆς μουσικῆς εἶναι Σμυρναῖες, ὅπως ἡ Νίνα Φωκᾶ, ἡ Μαρίκα Καλφοπούλου, ἡ Ἑλένη Νικολαΐδου, ἡ Τύχα Τουρλιτάκη, ἡ ἡ Νουνούκα Φραγκιᾶ—Σπηλιοπούλου καὶ ἄλλες.

Στὴ χώρα ὅμως τῆς Ἰωνίας, παράλληλα μὲ τὸ πνεῦμα καλλιεργήθηκε καὶ τὸ σῶμα. Ἡ ἑλληνικὴ ἀλκὴ πρόσφερε στὰ γυμναστήρια τῆς Ἰωνίας τὸ φόρο τῆς λατρείας στὴν ἄθλησι. Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρχε ἡ ἀγάπη τῶν Ἰώνων πρὸς τὸν ἀθλητισμό. Μὲ τὴν πρωτοβουλία τους ὠργανώνονταν οἱ Πανιώνιοι ἀγῶνες τῆς Πριήνης, τὰ Πανιώνια Πύθια στοὺς Δελφοὺς καὶ στὴ Δῆλο. Μεγαλοπρεπέστατα ἦσαν τα ἀρχαῖα στάδια τῆς Ἰωνίας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ περίφημο στάδιο, στὸ λόφο Πάγο τῆς Σμύρνης, ὑπῆρχαν ἀκόμη στὶς Τράλλεις, στὴν Πέργαμο, στὴν Ἔφεσο, στὶς Σάρδεις, στὴ Μαγνησία καὶ στὴ Λαοδίκεια. Τὸ τελευταῖο μποροῦσε νὰ περιλάβει 100.000 θεατές.

Τὴν παράδοση τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων καὶ εἰδικώκερα τῶν «Πανιωνίων» διατήρησαν πάντα οἱ Ἴωνες στὴν ψυχή τους καὶ τοὺς ἀναβίωσαν ὅταν τοὺς δόθηκε ἡ κατάλληλη εὐκαιρία. Στὸ ἀθλητικὸ ἰδεῶδες ἔδωκαν πολλὰ οἱ σμυρναϊκοὶ ἀθλητικοὶ σύλλογοι, τόσο στὴν ἰωνικὴ πρωτεύουσα, ὅσο καὶ στὴν Ἀθήνα, ὅταν ὡρισμένοι ἀπ' αὐτοὺς μεταφυτεύτηκαν μετὰ τὸ μοιραῖο 1922. Καὶ ἰδιαίτερα ὁ «Ἀπόλλων» καὶ ὁ «Πανιώνιος» ποὺ κι' οἱ δυό τους ἱδρύθηκαν πρὶν 71 χρόνια στὴν Σμύρνη.

Οἱ ἀθλητές τους ἐπανειλημμένως διαπρέψανε σὲ πανελλήνιους καὶ διεθνεῖς ἀγῶνες κι' ἐτίμησαν τὰ χρώματα τῶν συλλόγων τους. Δυὸ μάλιστα ἀθλητὲς τοῦ «Ἀπόλλωνος» — οἱ Ἀναστάσογλου καὶ Δεσποτόπουλος—ἀναδείχτηκαν ὀλυμπιονίκες στὸ πένταθλο, στοὺς πρώτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 1896. Στοὺς «Πανιωνίους» ἀγῶνες, ποὺ πρὶν 65 χρόνια καθιέρωσε ὁ ὁμώνυμος σμυρναϊκὸς σύλλογος, τὰ νιᾶτα τοῦ ἀλύτρωτου καὶ ἐλεύθερου Ἑλληνισμοῦ πλημμύριζαν τὸν ἰωνικὸ στίβο. Πάνω στὸν ἱστὸ τοῦ σταδίου του 40 σημαῖες ἰσάριθμων σωματείων κυμάτιζαν, ποὺ οἱ ἀθλητές των προσέρχονταν, σὰν σὲ προσκύνημα, στὴ Σμύρνη γιὰ νὰ μετάσχουν στοὺς ἀγῶνες. Κι' ὅταν οἱ φλόγες τοῦ ὀλέθρου, στὰ 1922, μετάτρεψαν σὲ σποδὸ κάθε τι ἑλληνικὸ τῆς Σμύρνης, οἱ ἀθλητὲς τοῦ «Ἀπόλλωνος» καὶ τοῦ «Πανιωνίου» ὥρμησαν καὶ πάλιν ἀπτόητοι στοὺς στίβους τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας. Καὶ σήμερα οἱ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα